

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.148/2021/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság dr. Richter Márton Benedek egyéni ügyvéd (jogi képviselő címe³) által képviselt **Felperes1** (felperes címe) **felperesnek** a dr. Viszló Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe² ügyintéző: dr. Viszló László ügyvéd) által képviselt **alperes** (Cím¹) **alperes** ellen jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 12.M.71.680/2020/10. számú ítélete ellen az alperes által 11. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében megváltoztatja és a keresetet elutasítja. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 74.000 (hetvennégyezer) forint elsőfokú, 37.000 (harminchétezer) forint másodfokú perköltséget, valamint 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati költséget.

A le nem rótt 89.100 (nyolcvankilencezer-száz) forint eljárási és 118.800 (száztizennyolcezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket, valamint a 159.000 (százötvenkilencezer) forint felülvizsgálati illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 2013. október 1. napjától állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkaviszonyban, a munkaszerződés szerint laboráns munkakörben. Az alperes fenntartója a Alapítvány volt, melynek kuratóriumi elnöke elnök. A felperes ténylegesen nem a munkaszerződésben megjelölt laboráns munkakörben dolgozott, hanem elsősorban a kuratóriumi elnök gyermekeire vigyázott, illetőleg iskolai rendezvények szervezésében vett részt. A felperes 2012. június 4. napjától ügyvezetője volt az Kft2-nek, melynek többségi tulajdonosa ugyancsak a kuratórium elnöke volt. A kuratórium elnöke 2018. január 10. napján feljelentést

tett a felperes ellen arra hivatkozva, hogy 2018. január 2-10. között jogosulatlanul vett fel összesen 9.550.000.- forint összeget az Kft2 számlájáról. Az alperes 2018. január 11. napján a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette, a felmondás indokolása szerint a tegnapi napon rendőrségi feljelentés történt a felperes ellen sikkasztás alapos gyanúja miatt.

Kereset és érdemi ellenkérelem

[2] A felperes módosított keresetében 1.324.075.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és kamatai, továbbá 161.000.- forint végkielégítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozásképpen előadta, hogy az alperes jogellenesen, írásba foglalás nélkül szüntette meg a munkaviszonyát, amikor már 2017. december 31. napjával kijelentette. Emellett hivatkozott arra, hogy a felmondás indoka nem világos, mert nem tartalmaz kötelezettségszegést, de nem is valós és nem is okszerű. A felperessel szemben tett feljelentés munkavállalói magatartásnak nem tekinthető, bizalomvesztés alapja nem lehet, az felperesen kívüli magatartás. Hivatkozott arra is, hogy a sikkasztásra és a bizalomvesztésre történő hivatkozások nem vizsgálhatók, mert azok a felmondás indokolásában nem szerepelnek. Egyébiránt a bizalomvesztés objektív kategória, a sikkasztás pedig nem valós: a felperes a pénzfelvételre ügyvezetőként jogosult volt, erre a kuratóriumi elnök utasította, akivel el is kívánt számolni, erre mindösszesen azért nem került sor, mert a lakása előtt a gépkocsiban hagyta a 9.550.000.- forintot, ami reggelre eltűnt. Azt a kuratóriumi elnök önkényesen visszavette és ezzel megakadályozta az elszámolást. A pénzösszeg az autóban volt a visszavételkor, az tehát valószínűleg az alpereshez köthető személyek valamelyikénél tűnt el. Az alperes és az Kft2. közötti kapcsolat sokszorosan közvetett, azok egyedüli közös pontja elnök. A jogi személyek tevékenysége, gazdálkodása és az ügyvezetésük is teljesen különálló.

[3] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felmondás indoka összefoglaló indok volt, a felperes csak névleg volt ügyvezető. Szoros színhelyi és személyi összefonódás állapítható meg az alperes és az Kft2. között, az utóbbi végezte az iskola és a fenntartó részére a könyvelési feladatokat. A felperes bizalmi munkakört töltött be, a gyakorlatban a kuratórium elnöke a családtagjának tekintette.

Az elsőfokú bíróság döntése

[4] Az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban kötelezte az alperest 1.324.075.- forint kártérítés és kamatai, valamint 161.000.- forint végkielégítés megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A határozat indokolása szerint a Kúria Mfv.X.10.361/2019/6. számú végzésére tekintettel a megismételt eljárásban a felmondás okának világosságát nem kellett bizonyítani. A megismételt eljárásban az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az azonnali hatályú felmondásban szereplő indok okszerűen eredményezte a felperes munkaviszonyának megszüntetését. Úgy ítélte meg, hogy

megalapozatlan a felperes azon hivatkozása, hogy az alperes a visszamenőleges kijelentéssel szüntette volna meg a munkaviszonyt. Kifejtette, hogy az írásbeliség elmulasztásán alapuló jogellenesség abban az esetben lett volna megállapítható, ha a munkáltató nem közölt volna írásban felmondást a felperessel. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban vizsgálta, hogy a felperessel szemben megtett feljelentés okszerűen eredményezhette-e a munkaviszony megszüntetését, ennek keretében a bíróság – a Kúria iránymutatásának megfelelően – vizsgálta azt is, hogy az alperes milyen kapcsolatban állt az Kft2.-vel és az Kft2.-nél tanúsított felperesi magatartás miként hathatott ki az alperesnél a felperes személyének megítélésére, a jogviszony fenntarthatóságára.

[5] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy önmagában az a körülmény, hogy a felperessel szemben feljelentést tettek, a felperesi munkavállalón kívül álló cselekmény, még csak nem is a munkáltató, hanem egy harmadik személy magatartása, mely nem eredményezheti jogszerűen a munkaviszony azonnali hatállyal történő megszüntetését. A hatályos magyar jogszabályok szerint bárki feljelentéssel élhet a rendőrségen bárkivel szemben, önmagában a feljelentés megtétele nem bizonyítja a bűncselekmény elkövetését, de még csak annak alapos gyanúját sem.

[6] Az alperes egyrészt hivatkozott bizalomvesztésre, másrészt pedig a felperes által elkövetett sikkasztás tényére, de tekintettel arra, hogy a feljelentés nem a felperes, mint munkavállaló magatartása volt, a felmondás indoka kizárólag a bizalomvesztés körében volt vizsgálható. A sikkasztásra vonatkozó alperesi hivatkozás nem felel meg a valóság követelményének, annak ugyanis az intézkedés megtételének időpontjában kellett volna fennállnia, figyelemmel az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében rögzített ártatlanság vélelmére. Megjegyezte, hogy a felperes büntetőjogi felelősségét megállapító jogerős bírósági határozat az ítélet meghozataláig sem született.

[7] A bizalomvesztésre alapított felmondás elengedhetetlen követelménye, hogy a munkavállaló tisztában legyen azzal, hogy mely magatartása vezetett el ahhoz, hogy benne a munkáltató bizalma megrendült. A perbeli esetben azonban az indokolás nem utal bizalomvesztésre, még munkavállalói magatartást sem jelöl meg. A feljelentésről szóló jegyzőkönyv 2018. január 11. napján 00 óra 49 perckor került lezárásra, értelemszerűen a felperes arról nem tudhatott. Utalt az elsőfokú bíróság a bírói gyakorlatra, mely szerint a munkavállaló által elkövetett bűncselekmény vagy annak gyanúja szigorúan körül határolt feltételek esetén, kivételesen okozhat a munkáltatónál bizalomvesztést (Mfv.I.10.060/1998, MfvII.10.413/2013.) de önmagában egy feljelentés ténye ehhez nem elegendő. A bíróság megítélése szerint önmagában abból a körülményből, hogy valakivel szemben feljelentést tettek, nem következik, hogy az illetővel szemben a munkáltatója bizalma megrendült. A felperesnek, mint az Kft2. ügyvezetőjének teljesített cselekményei, magatartásai nem képezhetik a munkaügyi per tárgyát, mivel ez a jogviszony nincs összefüggésben a felperes munkaviszonyával, és erre a felmondás indoka sem hivatkozott. Kifejtette, hogy a munkaügyi bíróság nem vizsgálhatta a perben, hogy a felperes, mint ügyvezető jogosult volt-e a cég számlájáról pénzt kivenni, mint ahogy azt sem, hogy „névleges” ügyvezetőként milyen tevékenységet végzett, tekintettel arra, hogy a felek egyezően adták elő a felperes munkaköri feladatait a munkaviszony keretében, mely még távolról sem érintette az ügyvezetői tevékenységét.

[8] Az elsőfokú bíróság szerint, még amennyiben a felperes az Kft2. ügyvezetőjeként valóban bűncselekményt követett volna el azzal, hogy a cég számlájáról pénzt vett volna le, abban az esetben sem lehetne okszerűen következtetni arra, hogy az alperesi iskola tárgyi eszközállománya tekintetében szintén bűncselekményt követne el a jövőben. A felperes ugyanis közel 5 éve állt az alperes alkalmazásában és ez idő alatt semmilyen olyan magatartást nem tanúsított, amely arra engedett volna következtetni, hogy az alperesi vagyron ellen irányuló bűncselekmény elkövetésétől tartani megalapozott lett volna. Hangsúlyozta, hogy az Kft2. közvetlen kapcsolatban nem állt az alperessel, az alperes fenntartójával állt megbízási jogviszonyban, mely alapján könyvelési feladatokat látott el. Ez a kapcsolat, illetőleg az a körülmény, hogy a felperes az alperesnél munkaviszony keretében, míg az Kft2.-nél ügyvezetőként látta el tevékenységét, azt erősíti, hogy a felperes egy cégnél esetlegesen tanúsított magatartása a másik helyen végzett tevékenységére nincsen kihatással. A felperes ügyvezetői és munkavállalói tevékenysége egymással kapcsolatban nem állt, Önmagában az egyik helyen gyakorolt magatartásból alappal nem következtethető, hogy a másik helyen ne látná el megfelelően a tevékenységét.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[9] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. A tényállás körében hivatkozott az ügy előzményére, ami az volt, hogy a felperes az alperes fenntartójának képviselője, elnök1 bizalmával visszaélt, mint az Kft2. ügyvezetője engedély nélkül önkényesen 2018. január 2. és 10-e között hat alkalommal emelt le a cég számlájáról összesen 9.550.000.- forintot, majd 10-én még 550.000.- forintot. Hivatkozott a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban Mt.) 8. § (2) bekezdésére, mely szerint a munkavállaló munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, ami a munkáltató jó hírnevét, jogos gazdasági érdekét veszélyezteti, márpedig ezt a felperes magatartása kimerítette.

[10] Előadta, hogy a világosság követelménye akkor teljesített, ha az érintett munkavállaló a felmondás indokolásából egyértelmű tájékoztatást kap a munkáltatói intézkedés konkrét okáról. A felperes pontosan tudta, hogy amit csinál, büntetendő és azt is, hogy ennek következményeként adták ki a felmondást. A világosság követelménye azt jelenti, hogy egyértelmű legyen az érintett számára, hogy miért nincs szükség a munkáltatónál a továbbiakban a munkájára. Nyilvánvaló volt a felperes részére, hogy miután az iskola fenntartójának képviselőjét több, mint 10.000.000.- forinttal megkárosította, a vele szembeni bizalom totális megrendülésére tekintettel az alperesnél fennálló jogviszonya is megszüntetésre kerül. Miután a munkaügyi jogvita nem büntetőügy, az ártatlanság vélelmére való hivatkozás téves. A bírói gyakorlat szerint önmagában a bűncselekmény alapos gyanúja, illetve a büntetőeljárás megindítása is elegendő az azonnali hatályú felmondás kiadásához. A valóság követelménye sem sérült, a felperesi jogellenes magatartás, hívjuk ezt bárminek (sikkasztás, lopás, pénzlenyúlás stb.) megvalósult. Az eljárás során egyértelműen megállapítást nyert, hogy a felperes és az alperest fenntartó kuratórium elnöke, annak gazdasági társasága szoros kapcsolatban állt egymással. Az Kft2. kárára elkövetett felperesi

cselekmény azonnal és közvetlenül kihatott az alperes felperessel kapcsolatos megítélésére. A későbbiekben csatolta a felperes elleni vádelemelésről szóló iratot.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helytálló ténybeli és jogi indokai alapján. Előadta, hogy az intézkedés indokolása nem állítja, hogy a felperes sikkasztást követett el, abban csak a feljelentés van megjelölve indokként, ami viszont nem munkavállalói magatartás és bizalomvesztés alapja sem lehet. Az alperes törvényes képviselőjének korábbi vallomásából és a kuratórium elnökének vallomásából is az derül ki, hogy valójában a felperessel szembeni feljelentés volt maga az indok. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a sikkasztásnak az intézkedés megtételének időpontjában kellett volna fennállnia és a perben is bizonyítani kellett volna. A fentieken az a tény sem változtat, hogy a vádiratot az elsőfokú ítélet meghozatalát követően benyújtották. A felperes nem követett el bűncselekményt és mindaddig ártatlannak kell tekinteni, amíg ennek ellenkezőjét jogerős határozatban nem állapítják meg.

[12] Az alperes is elismerte, hogy a bizalomvesztés mint indok nem szerepel az indokolásban, ezért azt eleve nem is lehet vizsgálni az ügy megítélésekor. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy önmagában véve egy munkavállalóval szembeni feljelentés nem lehet a munkaviszony megszüntetés oka, egy azonnali hatályú felmondás indokaként viszont végképp nem szolgálhat. A felperes sem bizonyítani, sem megjelölni nem tudta azokat a körülményeket, amelyek alapján az Mt. 8. § (2) bekezdésében foglaltak teljesültek volna. Hangsúlyozta, hogy az alperes és az Kft2. két olyan jogi személy, amelynek tevékenysége, gazdálkodása és az ügyvezetésük is teljesen különálló, miként a felperes ügyvezetői feladatai és az alperesnél betöltött munkakörének jellege is teljesen eltérőek. Az alperesnél betöltött munkakörben a felperesnek nem volt gazdasági, pénzügyi jellegű felelőssége és nem rendelkezett semmilyen ügyletkötési jogosultsággal. Az alperes igazgatója helyett valójában a kuratórium elnöke döntött a munkaviszony megszüntetéséről, ami azt is jelenti, hogy az igazgatóban nem merülhetett fel objektíven megalapozott bizalomvesztés. Továbbra is fenntartotta, hogy önmagában az, hogy az indokolás nem tartalmaz kötelezettségszegést, a világosság követelményének a megsértését is jelenti.

A másodfokú bíróság döntése

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – alapos.

[14] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az azonnali hatályú felmondás az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontján alapult, amely szerint a fél azonnali hatállyal megszüntetheti a munkaviszonyt, ha a másik fél egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. A felmondás indoka összefoglaló jelleggel és a Kúria nem vitatható megállapítása szerint is világosan tartalmazta, hogy a munkáltató a felperes ellen tett sikkasztás miatti feljelentés okán szüntette meg a munkaviszonyt azonnali hatállyal. A Kúria

az Mfv.X.10.365/2019/6. számú végzésben előírta annak vizsgálatát, hogy az azonnali hatályú felmondásban megjelölt ok jogszerűen eredményezhette-e a munkaviszony megszüntetését, melynek során különösen értékelni kell, hogy az alperes és az Kft2. közötti kapcsolat hogyan alakult, illetve, hogy az utóbbinál történt felperesi magatartás miként hathatott ki az alperesnél a személyének megítélésére, a jogviszony fenntarthatóságára.

[15] A megismételt eljárásban a felperes továbbra is vitatta a felmondás indokának világosságát, illetőleg azt, hogy annak tartalma alapján mit lehet vizsgálni. A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban rögzíti, hogy a Kúria Mfv.X.10.365/2019/6. számú végzése a Pp. 424.§ (4) bekezdése szerinti, az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat adott, mely kijelölte a bírósági vizsgálat kereteit. Ezen túl a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá: az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy önmagában a büntetőfeljelentés megtétele nem valósít meg azonnali hatályú felmondásra alapul szolgáló indokot, ezért az eset egyéb körülményeit és sajátosságait is vizsgálni kellett, így a felperes munkakörét, munkaköri feladatait, a cégek közötti személyi és egyéb kapcsolatot, összefonódásokat. Ennek a vizsgálatát írta elő a Kúria is. Emellett a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a felmondás indokát összefoglalóan kellett értelmezni, és alapvetően a munkavállaló tudata alapján kell megítélni annak világosságát és összefoglaló tartalmát. A Legfelsőbb Bíróság MK 95. számú állásfoglalása szerint a világosság követelményének történő megfelelés körében nem az a lényeges, hogy a felmondás részletező indokolást tartalmaz-e, vagy összefoglaló meghatározást használ, hanem hogy a felmondás okaként közöltekből megállapítható legyen: miért nincs a munkáltatónál szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára. A Kúria e körben kialakult gyakorlata szerint a világosság követelményének a megtartottságát nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettjének tudomása (tudattartama) alapján kell értékelni (BH2017.348., Mfv.I.10.466/2016., Mfv.X.10.072/2020/4.).

[16] Nem vitatott tényadat, hogy a felperes 2018. január 3. és január 16. között keresőképtelen volt, mely idő alatt 9.550.000.- forint készpénzt felvett az Kft2. bankszámlájáról több részletben, azzal azonban nem számolt el a többségi tulajdonos, az alperest fenntartó alapítvány kuratóriumi elnökének irányába. A felperes által tett feljelentés maga tartalmazza, hogy „szándékomban állt, hogy 2018. január 11-én a nálam lévő összeggel a cég képviselőjével elszámolok”, ami azonban meghiúsult. A vita csak abban volt a felek között, hogy a felperes álláspontja szerint – bár a 77.M.1750/2018/5. számú jegyzőkönyvben igazmondási kötelezettség mellett úgy nyilatkozott, hogy cégvezetéssel kapcsolatban feladatai nem voltak, csak papírokat kellett aláírnia, amit elnöktől kapott – ügyvezetőként jogosult volt felvenni ezeket az összegeket, és az elszámolást az hiúsította meg, hogy a felperes a nagyoösszegű készpénzt 2018. január 10-én éjjel a gépkocsiban hagyta, amit másnap reggel elvittek. Ezzel szemben az alperes előadása az volt, hogy a felperes nem is volt jogosult a készpénz felvételére, és azzal egyáltalán nem is kívánt elszámolni. A peradatokból az is egyértelműen megállapítható, hogy 2018. január 10-én a kuratórium elnöke megjelent a felperes lakása előtt és miután sikertelenül próbált bejutni, hívta a rendőrséget. A rendőrök nyilatkoztatták a felperest, aki elmondta, hogy valóban felvette a nagy összegű készpénzt, de arra megítélése szerint jogosult volt. A későbbiekben a felperes feljelentést tett arra tekintettel, hogy 2018. január 11-én a gépkocsi és vele együtt a gépkocsiban lévő mintegy 10.000.000.- forint készpénz eltűnt.

[17] Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes már a felmondás átadásakor egyértelműen tudta azt, hogy az Kft2.-től felvett 9.550.000.- forint készpénzt, amellyel azonban nem számolt el a többségi tulajdonos irányába. A felmondás indoka egyébiránt nem arra vonatkozott, hogy a felperes sikkasztott, ilyet nem állít, hanem hogy sikkasztás miatt a felperessel szemben feljelentést tettek. Mindezekből a felperes – figyelemmel az események időbeliségére is – egyértelműen meg tudta állapítani, hogy a felmondás indoka a 9.550.000 Ft készpénz felvétele és az elszámolás meghíúsulása miatt feljelentés volt, vagyis a jogviszony megszüntetésekor a felperes tisztában volt annak indokával.

[18] Ezt követően vizsgálni kellett a felperes ezen cselekményének kihatását a munkaviszonyra figyelemmel az alperes és az Kft2. közötti kapcsolatra, valamint a felperes munkaköri feladataira. A peres felek egyezően adták elő, hogy a felperes munkaköri feladatát képezte az alperest fenntartó alapítvány kuratóriumi elnökének, az Kft2. többségi tulajdonosa gyermekeinek gondozása és felügyelete, emellett iskolai rendezvényszervezéssel kapcsolatos feladatokat is ellátott (77.M.857/2018/7.). A felperes maga adta elő, hogy a tényleges főnöke lényegében a kuratórium elnöke volt, aki mellett az alperes igazgatója is adott részére utasítást (77.M.1750/2018/5.). Vagyis a felperes felett a munkáltatói jogokat részben az iskola igazgatója, részben a kuratórium elnöke, az Kft2. többségi tulajdonos gyakorolta, aminek nem volt jogszabályi akadálya sem. A munkaköri feladatok és a munkáltatói jogkörgyakorlás alapján a másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az elsőfokú ítéleti megállapítással, hogy a felperes két jogviszonya között nincs összefüggés, továbbá, hogy a felperesnek az Kft2.-nél tanúsított magatartása az alperesnél végzett tevékenységére nincs kihatással. Dr. elnök, az Kft2. többségi tulajdonosa a felperes munkaviszonyában munkáltatói jogokat gyakorolt, és a felperes munkaköre szorosan kapcsolódott a személyéhez, amennyiben az ő gyerekeire felügyelt a felperes. A munkaviszonyban így a felperes és dr. elnök munkavállaló és munkáltatói jogkör gyakorló viszonyban voltak, az egyéb polgári jogviszonyban pedig ügyvezető és többségi tulajdonos viszonyban.

[19] Alapos a fellebbezés a tekintetben is, hogy az Kft2. és az alperes között részben személyi, részben pedig egyéb jellegű összefonódások is voltak. A két jogi személy azonos helyen működött, az alperes kuratóriumának elnöke az Kft2. többségi tulajdonosa (a kisebbségi tulajdonos a kuratóriumi elnök lánya), az Kft2. könyvelést végzett az alperes részére.

[20] Az Mt. 52. § (1) bekezdés d) pontja a munkavállaló alapvető kötelezettségei közé sorolja, hogy köteles a munkavégzéshez szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani. Azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek az alperesnél pénzkezeléssel kapcsolatos feladatai nem voltak, munkaköri feladatai jelentős részét azonban a kuratóriumi elnök gyermekeinek a felügyelete képezte, s felette a munkáltatói jogkört is nagyjából ez a személy gyakorolta. Amennyiben a munkavállaló mintegy 10.000.000. Ft összegű készpénzzel nem tud elszámolni a munkáltatói jogkör gyakorlójának irányába a közöttük létesült egyéb jogviszonyban, az megvalósítja az Mt. 78.§ 1) bekezdés b) pontja szerinti körülményeket. Az elszámolási vita nyilvánvalóan a felek közötti viszony megromlásával és a bizalom oly mértékű megrendülésével járt, hogy nem várható el az alperestől a felperes továbbfoglalkoztatása, ellehetetlenült a felperes

munkaviszonyának fenntartása, figyelemmel arra a tényre is, hogy a felperes munkaköre egyértelműen a munkáltatói jogkört gyakorló kuratóriumi elnök személyéhez és családjához kötődött. A mintegy 10.000.000.- forint készpénz felvételét követően az elszámolás meg nem történte alappal rengette meg az alperesben a munkavégzéshez szükséges bizalmat és alappal értékelte a felperes magatartását olyanként, mint ami a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi, hiszen pont a károsodott többségi tulajdonos, munkáltatói jogkör gyakorló gyermekeire kellett volna vigyáznia.

[21] Mindezekre tekintettel a másodfokú bírósága Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Záró rész

[22] A pervesztes felperes a Pp. 364.§ folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes első- és másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. A perköltség összege a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdésén, valamint a Kúria Mfv.X.10.365/2019/6. számú határozatának megállapításán alapul.

[23] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a le nem rótt eljárási és fellebbezési illetéket a Pp. 95. § (1) bekezdése alapján a Magyar Állam viseli.

[24] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[25] A végzés elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2021. október 5.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kulicity Mária s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró